

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อสืบค้น原因แห่งปัญหาของการแบ่งแยกดินแดนภาคใต้ในมินดานาו รวมทั้งปัจจัยที่ก่อให้เกิดการแบ่งแยกดินแดน ปัญหาที่รัฐบาลแต่ละรัฐบาลได้แก้ไขเพื่อให้ได้มาซึ่งสันติสุข ปัญหาของกลุ่มแบ่งแยกดินแดน MNLF (Moro National Liberation Front) และ MILF (Moro Islamic Liberation Front) คือความต้องการเป็นชาติอิสลาม (Bangsamoro Nation) ที่แยกออกจากชนเผ่าส่วนใหญ่ (คาಥอลิก) ของประเทศ ซึ่งรัฐบาลทุกรัฐบาลก่อนรัฐบาลมาร์กอสต่างก็ได้พยายามแก้ไขปัญหาโดยเข้าไปพัฒนาภาคใต้ในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่นการตั้งคณะกรรมการเพื่อศูนย์และการพัฒนาการศึกษาและโครงสร้างพื้นฐาน มาในรัฐบาลมาร์กอส มาร์กอสได้ตั้งศาลมุสลิมและธนาคารมุสลิมขึ้น (1965) ทำให้มุสลิมภาคใต้พอใจในระดับหนึ่ง แต่เมื่อมาร์กอสประกาศยกอิทธิพลการศึกษาให้ปัญญาชนกลุ่มนุสลิมที่รัฐบาลมาร์กอสเคยให้ทุนการศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มนาร์กิติสไม่พอใจในนโยบายเด็ดขาด จึงได้รวมตัวกันเสนอให้มาร์กอஸยินยอมให้พวกเขาก่อการของตนเอง และนี่คือการนำไปสู่ข้อตกลงการปกครองตนเอง (Tripoli Agreement) โดยมีอินโดนีเซียเป็นตัวกลางการเจรจา แต่มาร์กอสไม่ได้ทำตามสัญญาจึงทำให้เกิดการก่อการของกลุ่มนี้ MNLF ซึ่งมีนูร์ มิชาร์ เป็นหัวหน้า ปัญหา MNLF ได้ถูกแก้ไขในปี 1996 ในสมัยประธานาธิบดีราโมส โดยให้ 4 จังหวัดภาคใต้เป็นเขตปกครองตนเอง (Autonomous Region) ซึ่งประกอบด้วย มากินดานา, ลาเนา เคลล ชูร์, ดาเว - ดาเว, ชูลู ส่วนกลุ่มแบ่งแยกดินแดนอีกกลุ่ม คือ MILF นั้นแยกออกมานอกกลุ่มนี้ แต่ก็มีการเจรจาไม่เห็นด้วยกันรูปแบบการปกครองตนเองของรัฐบาลที่ให้กับ MNLF จึงได้เรียกร้องให้รัฐบาลอาร์โรโยดำเนินการให้ภาคใต้เป็นรัฐมุสลิม อาร์โรโยได้ให้มาเลเซียเป็นตัวกลางการเจรจา (Third Party) และมีสมาชิกของกลุ่ม OIC เป็นผู้สังเกตการณ์ในมินดานาอ่วรเป็นตัวแทนโดยนายทั้ง 2 ฝ่ายตกลงกันหรือไม่ ซึ่งในปัจจุบันกำลังถึงขั้นสุดท้าย คาดว่าจะมีการสรุปผลการเจรจาหลังเดือนรามาดอนในปี 2006 นี้

The objectives of this research paper are to trace the root of problems of the Separatist Movement in the Philippines namely, MNLF (Moro National Liberation Front) and MILF (Moro Islamic Liberation Front) including the factors that affect the stability of the Philippine Government. The root of problems are the consciousness of Muslim nation (Bangsamoro Nation), the misperception and mismanagement of some Presidents toward the Muslim Mindanao. But the problems has been solved during the Aquino Government up to the present which took about 37 years. During the fighting between the Government and the separatist movement, there are many organizations both outside and inside the country help to relieve Mindanao both in education and Infrastructure. More important, Indonesia and Malaysia played the role of mediators (Third Party) to help the Philippine Government. The negotiations took many rounds during the Arroyo Government and now are in the final process. The solution will be after the month of Ramadon of this year (2006)